

DÄR BERG FÅR SJUNGA FRITT

Det finns ett land som täcks av skog
och där berg får sjunga fritt.
Detta land, det finns här utanför
och är större än du tror.

Men tider går, vi glömde fort
den verklighet som är
och att solen spinner med sitt ljus,
en väv av evighet.

I utkanten av det vi känner till,
spelar alver upp till dans.
De förlösas upp i livets eld,
bortom allt vi trodde fanns.

Ja, bortom allt vi gör och tror,
bortom all logik,
där finns ett land, vi aldrig ser
ty vi har för tider, glömt oss bort.

Det finns så nära i allt du ser.
Det finns just i dig själv.
Det finns i skogen bredvid ditt hus,
det allt vi glömde bort.

Och kanske drömmer du just i natt,
att du med vingar flyger ut
över berg i väst, där sol gått ner,
för att åter vända hem.

BORTOM LOGIKENS MYTER

Jag bryter mig ut i gränsland
som ligger utanför logiska myter.
För jag söker paradiset
som ligger utanför världsbilden våran.
Jag söker inte längre något svar på det som finns,
utan ser mig blott om.
För här ute gör det ändå det samma,
allting blir ändå samma sak.

Följ med till Ingenmansland,
jag råkade trilla av.

Jag hittade ett matematiskt misstag
i våra levnadsgrundvalar,
att vår första kalkyl
grundar sig på ett rent antagande.
Om ett plus ett lika gärna är tre,
vad spelar det då för roll att ens fundera
och vad spelar avstånd för roll
om vi ändå vill nå solen?

TVEKSAM BLUES

Vi lever i en värld fylld av ångslan,
kvävd i apati.
Vi orkar inte längre se vad som händer
här utanför.

TV'n spyrt ut det som händer,
en falsk illusion av att förstå
och det som händer, händer inte här,
det händer någon annan stans.
För vi har lärt oss att vi lever i en skyddad värld,
i ett mönster som är tryggt.

Ångesten växer
och barmen börjar sakta att slå på varandra.
De slår på varandra
för vi lever ju i en värld där alla vill oss väl.
Förr i tiden fanns både ont och gott,
nu finns bara grått.
Vi går mot en mental istid,
kan vi någonsin hitta ut?

Från Tjernobyli sprids
den långsamma pesten.
Brödet möglar
ty vi förlorade vår stig.
Vi går mot den punkt
då vi ej längre vågar hoppas på oss själva
ty när världen är dödsdömd,
börjar jorden åter att skälva.

SISTA VERSEN

Sista versen
börjar spela sin refräng.
Kommer en gud och hjälper oss
eller ruttnar vi bara bort?

Finns det något vi kan behålla
när allting rämman ihop?
Är vi ändå fria som profeter sa,
lever vi i tidlöshet?

En fråga, jag förut
sällan velat nämmt.
En undran så stark
som jag förut aldrig känt.
Jag undrar bara,
hur i helvete ska det gå?

Är kanske allt blott en dröm
i ett till synes outgrundligt spel?
Är kanske ändå inget alls givet,
inte ens att vi en gång blev till?

Kanske är verkligheten större
än den form vi suddar bort.
Kanske livet finns utöver allt,
i odödlighet.

"Efter Kali Yogas tid
blir allting åter ljusst."
Indianer säger att vi lever i en tid
då allting blir på nytt.

Hur som helst, vad vi ska tro,
får väl stå oss själva fritt.
Men i vilket fall, om vi vill leva kvar,
då får vi allt bjuda till.